

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

RAJONO SPAUDOS CENTRAS „DERLIUS-80“ PRANEŠA:

Apsirūpinkime daigiais sėmenimis

„Pirmyn į komunizmą“ kolūčio vyr. agronomas Kazys Tumas kasdien, pravažiudamas pro linų lauką, stabteli ir patrina rankose galvenas. Vieninteliai rajone K-6 veislės elito pasėliai užaugę vešlūs, vietomis nuo liūčių pagulę, o sėmenys iki pastarosios savaitės vis dar nebuvo pribrendę. Šią savaitę kolūčio vadovų nuspręsta: vos tik švystelės giedros akimirka, nukris rasa, į šį lauką išvyks du kombainininkai.

Bebaigiančius bręsti sėmenis nelengva bus išdžiovinti. Tik neseniai kolūkis įsigijo šiam tikslui ventilatorių su oro pašildymu ir mechanizatoriai Eduardas Baltušnikas bei Zenonas Vingylis pradėjo juos montuoti. Penktadienį, kai lankėmės kolūkyje, galvenų džiovinimui pritaikytame pastate dar nebuvo sumontuota elektros instaliacija. Anot šeimininkų, ūkyje dirbęs tik vienas elektromontieris ir laiku visko padaryti nespėjęs. Norisi tikėtis, jog

nors šiomis dienomis taip reikalingi džiovinimo įrengimai bus įvesti rikiuotėn ir brangus pirmojo atsėlio sėmenų derlius bus išdžiovintas be nuostolių.

Kol orai lietingi, šio kolūčio žemdirbiai, kur tik įmanoma, triūsia laukuose ir sandėliuose: skuta ražienas, valo žiemkenčių sėklą. Mišiniai su kukurūzais čia jau susilosuoti, tad šis darbas linaraučiui netrukdys. Linų stiebeliams ir šiaudeliams kelti ruošiamasi pasitelkti Raguvos vidurinės bei Juostininkų aštuonmetės mokyklų moksleivius, kurie labai nuoširdžiai padėjo kolūkiečiams doroti linų derlių pernai rudenį.

Levaniškio kolūkyje linai buvo pasėti trimis skirtingais terminais. Tokia jų sėjos rikiuotė — bėdos reikala. Mat, silpnokas čia linų kombainų užnugaris: galvenoms džiovinti pritaikytas ankštokas javų kombainų garažas, o stiebeliams džiovinti daržinių su aktyviaja

ventiliacija irgi labai trūksta. Todėl buvo numatyta linus rauti su pertrūkiais: palaukti, kol garaže išdžius anksčiausiai pribrendusios galvenos ir tik tada nukreipti kombainus į vėliau sėtą masyvą.

Praėjusią savaitę čia giedros prošvaisčių metu pavyko nurauti 21 hektarų ankstyvųjų linų. Jų galvenas džiovina kolūkiečiai Vaclovas Krivičius.

Dabar kolūkyje yra 50 hektarų pribrendusių linų masyvas. Pasėliai švarūs, tik vietomis pagulę, tinkami mechanizuotam rovimui. Kolūčio vyr. agronomas Antanas Alkauskas pasiryžęs į šį lauką pasiųsti keturis linų kombainų ekipažus — patyrusius mechanizatorius Antaną Savicką, Henriką Keraitį, Adolfą Mince, Povilą Valicką ir kitus. Apmaudu, kad dėl ankštos patalpos ir mažo ventilatorių pajėgumo kolūkyje lėtai džiovinamos galvenos ir nepalankių orų sąlygomis užtesiamas linarautis. Vėlyviausiai sėti linai čia dar labai žali, lėtai bręsta ir yra didelis pavojus jiems smarkiai išgulti. Viso to nebūtų atsitikę, jei visi linai būtų pasėti tinkamiausiu laiku, nesiderinant prie silpno džiovyklų ūkio. Aišku, jog visų pirmiausia kol-

ūkio valdybai reikia pasirūpinti tipinio galvenų džiovinimo punkto statyba, našių džiovyklų sumontavimu.

Tokį punktą turi įsirengęs „Gimtosios žemės“ kolūkis. Kaip papasakojo šio kolūčio vyr. agronomė Genovaitė Kaušpėdienė, šiame punkte keturiais VPT-600 bei TG-2,5 tipo ventilatoriais pašildytu oru spėjama išdžiovinti tiek galvenų, kiek jų priklia trys kombainininkai, be pertraukos raudami linus. Praėjusią savaitę čia nurauta 30 ha linų, ir netrukus jų galvenos bus kuliamos. Pasimokyti, kaip eksploatuoti džiovinimo punkto įrengimai, čia atvyks „Pirmyn į komunizmą“ kolūčio specialistai ir mechanizatoriai.

Visai pagrįstas žemdirbių pageidavimas, kad kuo daugiau linų būtų leista pristatyti į fabrikus stiebeliais ir plačiau būtų taikoma pramoninė jų apdirbimo technologija. Tačiau sėmenų išdžiovinimas ir paruošimas sėjai — tai pačių linų augintojų rūpestis. Kad brangi sėkla būtų išsaugota bei kokių orų sąlygomis, laikas visuose ūkiuose artimiausiais metais įrengti tipinius galvenų džiovinimo punktus.

R. Auksutienė
Anykščių tarprajoninės linų sėklininkystės stoties vedėja,

V. Baranauskienė
Rajono gamybinio agrocheminio žemės ūkio susivienijimo vyr. agronomė,

D. Binkys
Rajono spaudos centro „Derlius-80“ narys

Anykščiai
1980 m.
rugpjūčio
26 d.

Antradienis
Nr. 101(4141)
RUBRINI
Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Pašarų kaupimui — sutelktas pastangas

Gerai žemininkai, rūpindamiesi kuo sumaniau išnaudoti galimybes pieno gamybai, karvių produktyvumui kelti, stengėsi vasaros laikmečiu racionaliau panaudoti ganyklas, užtikrinti jų tinkamą priežiūrą. Todėl neatšiktinai Anykščių sodininkystės tarybiniame ūkyje, „Svyturio“ kolūkyje ir šiuo metu kasdien iš kiekvienos karvės vidutiniškai primelžiama po 12,3–14,3 kg pieno. Šių ūkių gyvulininkystės fermų darbuotojai, pagal pieno primelžimo rodiklius išsikovoje pirmąją poziciją 1979–1980 metų žiemos laikotarpiu, neužleidžia šių pozicijų niekam ir šiuo metu. Apie tai akivaizdžiai liudija ir šių metų 7 mėnesių gamybos rodikliai: Sodininkystės tarybinio ūkio specialistų, darbuotojų melžėjų nuosirdaus triūsio ir pastangų dėka per tą laiką buvo pasiektas pieno išmilžis iš kiekvienos karvės net po 2458 kg arba 54 kg didesnis, negu pernai per atitinkamą laikotarpį. Svyturietės melžėjos irgi gali pasidžiaugti pieno primelžimo rodikliais, nes kiekvienos karvės per septynis mėnesius vidutinis produktyvumas siekė po 2385 kg pieno ir viršijo atitinkamą pernykščių metų pieno primelžimo lygį.

Tačiau mlėtų ūkių vadovai, specialistai, su perspektyva žvelgdami į ateitį, gerą iniciatyvą rodo, kad vis tik gyvulininkystės fermoms būtų sukaupta kuo daugiau ir geresnės kokybės pašarų. Sodininkystės tarybiniam ūkyje jau dabar kiekvienam sąlyginiam gyvuliui yra paruošta po 9,3 cnt pašarinio vieneto. Šios šienapjūtės dienomis šičia į klojimus buvo suvežta 915 tonų šieno, tranšėse suslėgta 1100 tonų ankstyvojo siloso, pagaminta 1150 tonų šienainio. Sultingųjų pašarų atsargas šio ūkio šeimininkai dar pasiryžę gerokai pagausinti, numatydami neuzilgo vasaros šiaudus su išlėto žole kartu susilosuoti su kukurūzais, kurie vešliai užaugo 50 hektarų plote.

Teigiami poslinkiai kaupiant gausnes pašarų atsargas gyvuliams žiemojimo laikotarpiui jaučiasi „Pirmyn į komunizmą“, „Gimtosios žemės“, „Lenino keliu“ ir kituose kolūkiuose.

„Anykščių šilėlio“ kolūčio žemdirbiai numatę artimiausiomis dienomis kartu su atolų žole susilosuoti ir nupjautus bulvieniūsus. Kiekvienas rezervas, panaudotas pašarų ištekliams pagausinti, be abejo, pravers. Dabar, kai rajono ūkiuose jau nuimami miežiai ir lietingomis oro sąlygomis nėra galimybės supresuoti vasaros šiaudus, tikslinga būtų neatidėliojant šiaudus silosuoti tiek su atolu, tiek ir su kukurūzų žaliąja mase. Suvešlavus nuimti kukurūzus, kaip taisyklė, jų vertė nukentėja nuo prasidedančių šalčių ir dėl to sukaupiami mažesnės sultingųjų pašarų atsargos.

Kai kuriuose rajono kolūkiuose, kaip „Vienybė“, „Už taiką“, iki šiol sukaupta, palyginti, dar mažai — tik po 3,5–4,5 centnerio pašarinių vieneto, skaičiuojant vienam sąlyginiam galvijui. „Vienybė“ kolūkyje į klojimus šiais metais suvežta žymiai kuklesnės ir šieno atsargos.

Todėl šių ir kitų ūkių specialistams verta rimtai susirūpinti ir taip darbus surikiuoti, kad lygiagrečiai su įvairių nuėmimų, organizuotiau ir našiau mechanizatoriai ir visi žemdirbiai padirbėtų sultingųjų pašarų ruošimo baruose. Pašarų ištekliams pagausinti reikalinga panaudoti visus rezervus — vešliai užaugusį daugiamečių žolių ir kultūrinių pievų atolą, kukurūzus, šiaudus, pašarinių ir cukrinių runkelių lapus, bulvieniūsus.

Dėl nepalankių šių metų gamtinių sąlygų nemažas kliūtis tenka žemdirbiams įveikti nuimant javus, kurių derlingumu taip pat negalime pernelyg pasigirti. Užtat labai svarbu, kad supilti į aruodus pašarams skirti grūdai būtų kuo šeiminingesniai ir rūpestingiau išlaikyti, kad būtų užkirstas kelias bet kokiems koncentruotų pašarų gedimo pasireiškimams.

Sėkmingiau pieno ir kitų gyvulininkystės produktų gamybos uždaviniai bus sprendžiami su sąlyga, jeigu šiuo įtemptu darbymečiu kiekviename ūkyje sukaupsime gausnes pašarų atsargas ir užtikrinsime gyvuliams sotų žiemojimą.

LKP Anykščių rajono komiteto VIII plenumas

Vakar įvyko LKP Anykščių rajono komiteto VIII plenumas. Plenumas, svarstant klausimą „Dėl TSKP Centro Komiteto 1980 m. birželio plenumo išdavų ir rajono partinės organizacijos uždavinių, įgyvendinant draugo L. Brežnevo nurodymus, iškeltus jo pranešime, garbingai pasitinkant partijos XXVI suvažiavimą“, pranešimą padarė LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. Peseckas.

Diskusijoje dėl pranešimo dalyvavo „Gimtosios žemės“ kolūčio pirmininkas A. Abraškevičius, Kilnojamos mechanizuotos kolonos brigadininkas T. Gruodis, „Vienybė“ kolūčio pirmininkas partinės organizacijos sekretorius B. Rimkus, Anykščių ryšių mazgo viršininkė Z. Staniulienė, Anykščių melioracijos statybos-montavimo valdybos darbininkas A. Ivaškevičius, vyno pramonės gamy-

binio susivienijimo „Anykščių vynas“ direktorius J. Makštelė, Statybinių medžiagų kombinato kadrų skyriaus viršininkas, pirminės partinės organizacijos sekretorius J. Vincūnas, Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas, plano komisijos pirmininkas S. Puikys.

Svarstyti klausimu plenumas priėmė atitinkamą nutarimą.

Plenumas, apsvaustęs klausimą „Dėl XI rajono partinės konferencijos sušaukimo“ nutarė rajono partinę konferenciją sušaukti 1980 m. gruodžio 19 dieną.

Plenumas atleido V. Rozmaricą iš LKP rajono komiteto bendrojo skyriaus vedėjo pareigų ryšium su jo perėjimu dirbti į kitą darbą. Plenumas patvirtino LKP rajono komiteto bendrojo skyriaus vedėją Genovaitę Ražaniene, „K. d.“ Inf.

ŽINIOS apie žemės ūkio darbus rajono ūkiuose

1980 m. rugpjūčio 25 d. (procentais)

Ūkio pavadinimas	Nuimta grūdinių kultūrų proc.	Derlingumas c/ha	Sudorota šiaudų	Nuskusta ražienų	Nurauta linų	Ūkio pavadinimas	Nuimta grūdinių kultūrų proc.	Derlingumas c/ha	Sudorota šiaudų	Nuskusta ražienų	Nurauta linų
Andrioniškis	40	17,4	84	3	47	Skieponys	38	13,5	26	3	*
„Anykščių šilėlis“	34	14,3	100	35	21	Surdegis	32	21,0	92	15	*
„Ateitis“	18	13,8	42	2	9	Svėdasai	53	21,3	89	60	*
„Atžalynas“	11	17,2	42	2	8	„Svyturys“	37	23,0	58	26	*
„Aukštakalnis“	42	16,7	85	7	*	„Už taiką“	40	19,0	69	26	15
„Aušra“	41	21,3	67	28	8	„Vienybė“	38	15,8	86	15	*
Cerniachovskio	37	17,2	91	28	70	Jakšišio t. ūkis	26	19,5	74	12	*
„Gimtoji žemė“	39	17,2	78	25	18	Naujasodžio t. ūkis	24	17,3	56	15	*
„Gintaras“	41	22,2	90	44	*	Raguvės t. ūkis	31	23,4	71	19	*
K. Staro	29	17,9	73	29	*	Stakūniškio t. ūkis	49	19,8	88	16	*
Kurkliai	32	22,2	50	8	*	Sodininkystės t. ūkis	41	29,4	81	24	*
„Lenino keliu“	34	22,8	48	19	*	Elmininkų eksp. ūkis	30	27,2	70	7	*
Levaniškis	42	21,5	66	30	14	RAJONE:	34	19,5	73	20	11
M. Melnikaites	23	12,0	46	5	*						
„Nevežis“	34	20,7	55	21	*						
„Pirmyn į komunizmą“	33	26,7	90	35	*						
„Puntukas“	20	18,4	58	17	*						

* — neturi plano.

Anykščių rajono valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

GYVENIMO PRASMĖ

Turiningas Vilniaus V. Lenino skaičiavimo mašinų gamyklos frezuotojo, Socialistinio Darbo Didvyrio Prano Svilainio gyvenimas. Įrankiniam ceche, kuriame jau daugiau kaip du dešimtmečius trūsta įmonės Garbės veteranas, visada gausu jaunuolių. Prityręs frezuotojas juos moko našiai dirbti, suprasti brėžinius, naudotis moderniais matavimo ir kontrolės prietaisais. Prie P. Svilainio staklių puikuojausi užrašas „Socialistinio lenktyniavimo nugalėtojas“.

Pranas Svilainis — Tarybų Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos deputatas. Kiekvienas įmonės darbininkas ži-

no, kurlomis valandomis ji galima rasti deputatų primamajame. Čia žmonės ateina su įvairiausiais rūpesčiais, pageldavimais, pasiūlymais. Dauguma jų liečia įmonės reikalus, ir P. Svilainis nemažai prisideda, kad jie būtų sėkmingai sprendžiami. Tik per dvejus pastutinius metus daugiau kaip tūkstantis gamyklos darbininkų, technikų bei inžinierių pagerino savo darbo bei buities sąlygas. Vaizdingose Dubingių ežero pakrantėse įrengta patogi poilsio stovykla darbininkams ir jų šeimų nariams.

Veterano iniciatyva gamyklos kraštotyrininkai kuria skaičiavimo mašinų gamintojų metrašty. P. Svilai-

nis papasakoja įlems įdomių prisiminimų apie gamyklos statybą, jos pirmuosius žingsnius, padovanojo nuotraukų iš asmeninio albumo apie Kamčiatkos ugnikalnius ir Baikalo pakrantes, kur ne kartą su draugais pabuvojo, saulėtotos Japonijos vaizdų.

...Didžiai gerbiamu žmogui tapo mažžemio Molėtų rajono valstiečio sūnus. Jo tėvai sunkiai sudurdavo galą su galu. Vos baigusį pradinę mokyklą, tėvas imdavosi uždariauti — kirsti mišką. Tik po karo Pranuką išruošė į Vilnių, į amatų mokyklą. Baigęs ją, dirbo garvežio remontininku, tarnavo Tarybinėje Armijoje. Po to statė savo dabartinę įmonę, gamino štampus, iš

pradžią nesudėtingus, nes tokių ir tereikėjo, įmonėje darant paprasčiausius paroduotųjų kasos aparatus. Pradėjus gaminti elektroninę skaičiavimo techniką, P. Svilainiui vėl teko sėsti prie knygų. Kuo darėsi sudėtingesnė produkcija, tuo atkakliau jis siekė žinių.

Išaugo įmonė. Vilniečiai dabar gamina trečiosios kartos kompiuterius, tiekia juos visai šaliai, eksportuoja į daugelį užsienio valstybių. Čechai aprūpinti modernia technika. Tačiau didžiausias įmonės turtas — tokie žmonės kaip Pranas Svilainis. Nors veterano smilkinis jau dabina sidabrinę šarmą, jis visada guvus, energingas, atidus žmonėms, širdim ir siekia artimas kiekvienam.

V. Bačius
(ELTA)

TSKP XXVI suvažiavimo garbės „Lelijos“ kolektyvas nutarė dešimtojo penkmečio produkcijos realizavimo planą įvykdyti iki šių metų gruodžio 18 dienos. Tai įgalins virš plano realizuoti produkcijos už 4,8 milijono rublių.

NUOTRAUKOJE: „Lelijos“ siuvėja komjaunuolė M. Kornėj pradėjo dirbti 1981 metų paskutinio ketvirčio sąskaita. Ji dabar nuolat įvykdo po pusantros normos.

A. Sabaliausko (ELTA) nuotr.

Kad runkeliai duotų maksimalią naudą

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba priėmė nutarimą „Dėl papildomų priemonių 1980 metų cukrinių runkelių derlių laiku nuimti, pervežti ir perdirbti“.

Sąjunginių respublikų, auginančių cukrinius runkelius, jų tarpe ir Lietuvos, Kompartijų CK ir Ministrų Tarybos, ministerijos ir žinybos, partiniai ir tarybiniai organai įpareigoti imtis papildomų priemonių, kad organizuoti ir labai kokybiškai geriausiais terminais būtų nuimti ir pervežti cukrinių runkelių, kad nebūtų derliaus nuostolių ir padidėtų cukraus išlaga perdirbant runkelius cukraus fabrikuose.

Ypatinę dėmesį būtina skirti organizuotam visų derliaus nuėmimo konvejerio — nuo lauko iki cukraus fabriko — grandžių darbui, pristatymų runkelių kokybės gerinimui ir siekti, kad nebūtų derliaus nuostolių nuėmimo, transportavimo, laikymo ir perdirbimo cukraus fabrikuose metu. Plačiai naudoti darbo pagal vienintį kompleksinius planus patyrimą, kurį sukaupė Vilnicos srities Jampolės rajono kolūkių runkelių augintojai ir cukraus fabriko darbuotojai bei kiti šalies rajonų dirbantys ūkliai ir fabrikai.

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba pareiškė išitikinimą, jog partiniai, tarybiniai, žemės ūkio ir paruošimo organai, profsąjungų ir komjaunimo organizacijos, kolūkliai, tarybiniai ūkliai, cukraus pramonės, automobilių ir geležinkelio transporto įmonės, lenktyniaudami dėl deramo TSKP XXVI suvažiavimo sutikimo, įims visų priemonių, kad visiškai ir be nuostolių būtų nuimtas išaugintas cukrinių runkelių derlius, kad jie laiku būtų pervežti, visiškai išsaugoti ir perdirbti per trumpą laiką, kad būtų pasiekta maksimali cukraus išlaga iš kiekvieno cukrinių runkelių pasėlių hektaro.

(TASS-ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1980. VIII. 26

Kiek kartų besugrįžčiau į savo gimtąją Svėdąsų žemę, prie šios žemės ežerų, kalvų ir klonių, norom ar nenorom surandu ką nors naujo, ką nors gražaus, išsinešu iš čia gerus prisiminimus, kuriuos aptikęs nejučiuom imu džiaugtis, lyg būčiau anksčiau jų ir nepastebėjęs.

SVEIKA, GRAZUOLE VASARA!

Girdisi, kaip tyllai Beragio ežeru čiuožia maža valtelė. Ir kaip gali negirdėti, jei ranka gali ežero krantą pasiekti nuo naujųjų Svėdąsų kolūkių gyvenamųjų namų. Pačiam arčiausiam į ežero pusę gyvena Svėdąsų kultūros namų darbuotoja Onutė Jėckienė. Stovime su Onute, o vėjas neša duonos ir sodų kvapus. Vasara pačiame žydėjime. Toli girdėti, kaip ramiai burzgia traktoriai, matyti, kaip ežero pakrantėje atostogaujantys vaikinai mirko meškeres.

— Štai čia aš ir gyvenul — sako Onutė.

— Pasaka! — nejučiuom išsprūsta žodis.

Jaučiu, kad Onutei čia viskas pažįstama. Nėra kiemo, nėra kalvos, nėra ežero, prie kurio nebūta. O ką kalbėti, jei visam laikui likai čia ir pasišventei kurli ir puoselėti gimtinės grožį, apsigy-

venti kaimiškoje gryčioje. Tik dabartinė kaimiška gryčia jau tapo prašmatnesnė už miesto mūrus. Štai kad ir Onutės namas — Alytaus namų statybos kombinato eksperimentas. 1980 m. liepos 29 d. „Tiesos“ laikraštis pranešė, kad iš kombinato jau išriedėjo 3000-asis namas. Tai išties stebuklas. Kai kuriose respublikos kaimo gyvenvietėse jau stovi

upės tekėjimas vasarą, kai pasibaigia pavasario audros ir potvyniai ir javų laukai užsidega geltona brandos spalva.

VASAROS — KURIOS NEGRĮZTA...

Trisdešimtoji vasara žengia per Onutės jaunystę. O jį buvo visokių: ramų ir audringų, malonių ir gražių

PAŠAUKIMAS

po 12—15 tokių namų. Kelias jų puošia ir Svėdąsų gyvenvietę. Paskutiniaisiais metais pagal žemdirbių pareidavimus pagerėjo šių namų konstrukcinės savybės, atsižvelgta į žemdirbių reikalavimus.

— Viename kambaryje įrengiau fotolaboratoriją, kiltame — šeimos archyvali — juokauja Onutė.

Tai štai kokia ta kaimo gryčia, koks tas šiandieninis kaimas.

Klausausi Onutės Jėckienės pasakojimo, žiūriu į gimtojo kaimo žemę, į jos takelius skubančius žmones, ir jaučiu, kad šios moters gyvenimas, nuo pat vaikystės pašvestas dainai, bėga prasmingai ir gražiai kaip

dideliais, prasmingais prisiminimais.

Meilė muzikai, dainai atvedė Onutę į Rokiskio kultūros mokyklą mokyti chorinio dirigavimo meno.

Sudėtingas kultūros darbuotojo darbas. Kad į repetitijas susirinktų visi savi-veiklininkai, reikalingas svarus žodis, ramus ir pasitikintis žvilgsnis. Kad po didelių ir atkaklių darbų nušvystų laimės akimirka, reikia ryžto ir atkaklumo. Štai kodėl šiandien Onutė lydi sėkmę, ir daina taip pat štai skamba gimtojo Svėdąsų krašto kloniais, štai kodėl ją myli ir gerbia ne vienas žemdirbis. Onutė nuosirdi ir paprasta, reiklė sau ir draugams. Gal todėl savi-veikli-

ninkai rūpinasi savo vadove, o savi-veiklininkais — kolūkių vadovybė.

— Ak tos vasaros! Kodėl būna gražiausios tos, kurios negrįžta? — klausia Onutė savęs.

— O tos, kurios dar bus? Gal jos dar gražesnės?

— Pagyvensim, pamatysim! — pritaria Onutė.

VASAROS — KURIOS DAR BUS...

Iš pirmo žvilgsnio Svėdąsų kultūros namų jaunimo estradinio ansamblio vadovė Onutė Jėckienė rami, rodo, niekur neskubantis žmogus. Bet pabūk su ja nors valandėlę, nustebsi, kiek daug jai reikia spėti, pabūti, nuveikti.

Dažnai tenka girdėti, kad kultūros darbuotojas, kaip tas sodo medis smėlėtoje dirvoje sunkiai prigijia kaimui. Žiūrėk, atkeliauja pilnas geriausių norų dirbti, kurti, suburti meno mylėtojų kolektyvą ir vėl — tušti kultūros namai. Onutė liko čia ilgam. Čia, kur medumi kvepia gimtinės laukai, kur amžinai banguoja Beragis ir Laušas, kur netoli Kunigiškiai, tikrasis gimtinės kaimas, kuriame nuskambėjo ir jos pirmoji daina, pirmas akordas. Kokiais garsais neprabilų vasaros kloniai, įsiklausai ir išgirsti — darniai skamba Svėdąsų kolūkių estradinio ansamblio daina ir muzika. Ansamblis jau dažnas svečias apylinkės „Aušros“, „Lenino keliu“ ir kituose kolūkiuose. Kiekvieną šeštadienį koncertuoja jaunimo poilsio vakarų metu. O kolektyvas dar tik cementuojasi. Taigi, vasaros, kurios dar bus, manau, bus dar įdomesnės, dar gražesnės ir prasmingesnės. Laukia kelio-

nės, gastrolės, išvykos, pažintys... O kol kas tik darbas, kantrus ir atkaklus darbas. Jis ir suteikia žmogui sparnus į aukštumas, į gyvenimo pašaukimo viršūnę.

PAŠAUKIMAS

Sunku įsivaizduoti šlandieninį gyvenimą be dainos. Suprasti dainą, nepasiklysti jos sudėtingų muzikinių ženklų labirintuose, vadovauti dainos mylėtojų kolektyvui bene ir bus tai, kas telpa žodyje — pašaukimas. Po juo — didelė prasmė. Be pašaukimo žmogui darbas nemielas. Tik tada, kai dirbi su ugnele, kai darbas viena-ai mielas ir viduryje dienos, ir viduryje nakties, galima drąsiai sakyti, kad dirbama pagal pašaukimą.

„Jums dainuoja ir groja Svėdąsų kultūros namų jaunimo estradinis ansamblis Vadovė Onutė Jėckienė“. — skamba koncertą vedančiojo žodžiai. O daina švelni tartum paukštė, jau skrieja laukais. Ir taip vieną pakeičia kita, antra — trečia... Repertuare jų daugiau nei dvidešimt. Ir visos pačios naujausios, labiausiai pamėgtos.

Kiekviena kartą, kai užsukęs į tėviškę išgirstu šneką apie palikusias ansamblio atliktas dainas, juntu, kad tai plati Onutės palikta brvd kultūrinio darbo bare. Ir kiekviena kartą norsi palinkėti: sėkmės, bendradarbių, sėkmės, žemietė, kad taip skambiai liejasi tėviškės žemė daina. Žinau, kad ji niekada neišsėks, lyg neišsenkantys Alaušo ir Beragio ežerai, o atvirkščiai pilnės ir stiprės meniniu meistriškumu, po metų kiti sulauksime dar platesnio atgarsio. Toks Onutės pašaukimas.

R. Budreika

Tobulinami siloso kombainai

Prieš trejetą metų Gome-lių Didžiojo Spalio 60-mečio žemės ūkio mašinų gamykloje buvo padarytas ir išmėgintas pirmasis šalyje savaeigis siloso kombainas. Per valandą jis nupjauna, susmulkina ir pakrauna apie 70 tonų žaliosios masės.

Kuriami įvairūs savaeigio kombaino variantai. Jau išbandytas ir gerai užsirekomendavo kombainas sunkioms dirvoms — su vikšrine važiuokle ir pakabinam bunkeriu. Dabar bandomas su bekamerinėmis padangomis. Nuo ateinančių metų

įmonė serijomis gamins prikabinamąjį kombainą KPKU-75, agregatuojamą su traktoriaumi T-150.

Ateinančiam penkmečiui konstruktoriai ruošia kombainus su hidropavaromis, jų varikliai bus užvedami elektra, o daugelį darbo organų valdys automatai. Kabina perkeliama į priekį ir statoma ant guminių „pagalvės“, kad sumažėtų vibracija ir vairuotojas geriau matytų lauką. Automatas saugos nuo akmenų pjaunamąjį aparatą

(ELTA)

Vasaros atostogų dienomis daug moksleivių pabuvojo naujuosiuose Lietuvos TSR Revoliucijos muziejaus rūmuose. Jie atvėrė duris dešiniajame Neries krante, ten, kur formuojamas naujas Vilniaus visuomeninis centras.

Muziejaus saugyklose turima per šimtą tūkstančių įdomių eksponatų apie mūsų liaudies kovas, darbus ir žygius. Iš vertingiausių ir įtaigiausių paruošta išnūdinga ekspozicija.

NUOTRAUKOJE: pionieriai Revoliucijos muziejuje.

V. Guleviciaus (ELTA) nuotr.

Filmų titruose ieškome jų pavardžių...

Kai Vilniaus meno darbuotojų rūmuose vyko Vytauto Zalakevičiaus kūrybos vakaras, scenoje, prie gėlių papuošto stalo greta garsaus kino režisieriaus ir dramaturgo sėdėjo ir vienas pačių populiariausių mūsų aktorių — Regimantas Adomaitis. Šį kartą jis buvo pakviestas paskaityti ištrauką iš V. Zalakevičiaus sukurto scenarijų.

Jų susitikimas su visuomene tam tikra prasme buvo simbolinis: režisierius V. Zalakevičius ir aktorius R. Adomaitis už vaidybinį filmą „Kentaurai“ pristatyti TSRS valstybinei premijai.

— Be R. Adomaičio, kaip ir be J. Budraičio, A. Masiūlo, D. Banionio, nebūtų mano filmų. Būty visai kitokie kūriniai, — dažnai mėgsta kartoti režisierius. Tačiau yra ir kita tiesa — V. Zalakevičiaus filmai, visų pirma, žinoma, „Niekas nenorėjo mirti“, ir atskleidė milijonams žiūrovų lietuvių aktorių kinematografinį talentą. Jie tapo populiariausi, pripažinti, juos dabar kviečia filmuoti daugelis Tarybų Sąjungos, taip pat užsienio kino studijų. Stai visai neseniai R. Adomaitis baigė darbą bendrame TSRS ir Italijos kino filme „Gyvenimas puikus“, kurį statė „Mosfilmo“ režisierius G. Cluchrajus. Pagrindą filmo siužetui davė tikras įvykis: portugalų politinių kalinių pabėgimas iš kalėjimo. R. Adomaitis čia suvaidino tarybų aktorį. „Buvo labai įdomu, — prisimena jis, — dirbti su tokia žinoma italų kino meistrų kaip Džankarlas Džaninis, atlikusiu filme pagrindinį Antonijaus vaidmenį.“

R. Adomaičio pavardę netrukus žiūrovai pamatys ir DEFA studijos (Vokietijos Demokratinė Respublika) filmo „Sužadėtinė“ titruose. Lietuvis aktorius čia vaidina vokiečių revoliucionierių pagrindinį. O šią vasarą aktorių galima sutikti Rumšiškės. Lietuvos kino studijos režisierius A. Griekvičius čia kuria filmą „Bylą nutraukti dėl senaties“, kuriam yra rolė ir R. Adomaičiui. Ir vėl naujas dviejų „senų draugų“ susitikimas: scenarijų šiam filmui parašė V. Zalakevičius.

— Tai filmas apie fašizmą, — aiškina scenarijaus autorius. — Ekrane primename kraupi diena — 1944-ųjų birželio trečioji, kai Priešprieš kaimą prarijo lėpsnos...

Beveik ketvirtis amžiaus praėjo nuo to laiko, kai trumpu filmu „Skenduolis“ (pagal P. Cvirkos novelę) debiutavo jaunas kino reži-

sierius V. Zalakevičius. Septyni autoriniai filmai, daug scenarijų, realizuotų „Mosfilme“, Lietuvos kino studijoje, Moldavijoje, pedagoginė veikla (Maskvos aukštųjų mokyklų kursuose savarankiškam režisieriaus darbui jis ruošia J. Budraitį, J. Pakulį, J. Vaitkų), pagaliau aktorinis debiutas (V. Zalakevičius vaidina lenkų režisieriaus J. Hofmano filme „Iki paskutinio kraujo lašo“), pradėtos rašyti pjesės teatrui — tai tik patys bendriausi intensyviai ir labai produktyviai V. Zalakevičiaus meninės veiklos bruožai.

Vaidybinės juostos „Tas saldus žodis — laisvė“ ir „Kentaurai“ jis pastatė „Mosfilme“. Pirmoji gavo aukso prizą tarptautiniame festivalyje, o už antrąją — V. Zalakevičius ir R. Adomaitis pristatyti TSRS valstybinei premijai.

Filmas „Kentaurai“ susideda iš dviejų dalių. Pirmoji vadinasi Orlandas (jį vaidina R. Adomaitis), antroji — Prezidentas (jį vaidina D. Banionis). Tai tragiška neįvardintos valstybės vienos dienos kronika, kuri žiūrovams asocijuojasi su kruvinu fašistiniu pučiu Cilėje.

Glaudžiai persipynę kūrybiniai keliai dviejų talentingų mūsų kino meistrų — Lietuvos TSR liaudies artisto R. Adomaičio ir dviejų respublikų — RTFSR ir LTSR — nusipelnusio meno veikėjo V. Zalakevičiaus, neseniai paskirto Lietuvos kino studijos meno vadovu. Žiūrovai tikisi dar daug susitikimų su jais ekrane.

V. Petrauskaitė
(ELTA)

Sceneteje.

J. Junevičiaus nuotr.

VIENO NUSIKALTIMO PĖDSAKAIS

TRYŠ KAPEIKOS GRĄZOS

Pirmoji mintis buvo — kas čia dabar galėtų belsti? Savi to niekad nedaro, kaimynai irgi už durų ilgai nemindžikuos.

— Prašom! — mintyse vis dar tebespėliodamas, šeimininkas sužiūro į duris.

Anapus stovėjo nepažįstama moteris.

— Aš iš Anykščių draudimo inspekcijos. Atvykau įkainoti ir apdrausti tamsos sodybos. Išėjo naujas įstatymas, pagal kurį visiems, gyvenantiems melioracijos darbu zonoje, valstybė už apdraustą sodybos turtą mokės papildomą pinigų kompensaciją.

Sneki viešnia ant stalo pasitęsė popierius, atsainiai numetė raudonais viršeliais knygtelį.

— Čia mano asmens pažymėjimas — įeigu nori, tai tamsa turi teisę jį palikrinti.

— Ką jūs... Kam čia dabar... — taip nelauktai užšnekinčias, šeimininkas visai sutriko.

— Bujokas tamsos pavardė? — viešnia sasiuvinėje atsivertė į reikalingą puslapį. — Tai gal pirmiausia pradėsim nuo sodo: kiek ir kokius rūšių vaismedžių jame auga?

Pamačiusi, kaip tas mintyse bando skaičiuoti, maloniai pertraukė:

— Gal šeimininkui nebūtų labai sunku išeiti į sodą ir viską suskaičiuoti vietoje. Žinote, svarbu, kad neįsiveltų koks netikslumas — vis tiek dokumentai...

Suskačius obelis, apėjus trobesius, draudimo agentė vėl palinko prie popierių. Paskui ištiesė kvitą.

— Už dokumentu paruošimą draudimo inspekcijai priklausys 40 rublių. Pusę tos sumos reikėtų sumokėti dabar, likusius — į taupomąją kasą. Gerai būtų, kad tamsa ilgai nenūžgaisuotum, nes už poros savaitių iš rajono atvažiuos komisija.

Paakintas pastarosios žinios, šeimininkas suskalo ieškoti pinigų. Po ranka pasitaikė 25 rublių banknotas.

— Beje, galite mokėti ir dvidešimt penkis — paskui į taupomąją reikės mažiau įnešti. — Vėl prabilo, bet pamačiusi, kad žmogus dvejoja, pridūrė. — Bet tuomet aš turiu kvitą apie tai pažymėti.

Ir tuoj pat palinko prie kvito.

— Na, dabar viskas tvarkoj, tačiau visai sumai apiforminti nebeįsėina — pažymėjau, kad inspekcija iš

tamsos gavo 24 rub. 97 kap. Stai prašom tris kapeikas grąžos, — ištiesė monetą.

Vakare pargrįžus žmonai, Bujokas prasiarė svečiuose turėjęs draudimo agentą. Parodė jos išrašytą dokumentą.

— Bene apžlihai? Nematytai ką tau pakišo? — šoko į akis žmona. — Tokį kvitą ir aš tau galėčiau išrašyti...

Žmogus geriau įsižiūrėjo. Jergutėliau, taigi kvitas pasirodė lygiai toks pat beasas, kokius išsirašom mokėstį už elektros energiją anksčiau dami.

Netrukus šeimininkas atidžiau apsižiūrėjo, ar ko nebūtų „viešnia“ iš trobos iš-

si klausiantį merginos žvilgsnį, skubinosi aiškinti neapžįstamą.

Nors sodyboje niekas iš Striogų nebegyveno, bet čia kuriam laikui dar pasiliko tvartas su gyvuliais, o ir pačioje pirkioje dar tebebuvo kai kokių naujojų vieton nepergabentų rakandų, baldų. Sunkiai nusakomos nuojautos vedina, Striogaitė pirmiausia atlapojo spintos duris.

— Gal kas atsitiko? — išvydusi persimainant merginos veidą, sukluso atvykėlė.

— Nebėra audinių... Visų penkių alraižių... — ir Striogaitės akys nukrypo į ant grindų kūpsančius nešulius.

Liepto galas

BENEDIKTAS PINELIS, LAIMIS VAITONIS

vilkusi. Viskas buvo savo vietoje, tik ant stalo krašto gulėjo viešnios palikta tri-kapeikė.

GRUMTYNĖS APLEISTAME NAME

Pravirą senosios trobos langą Striogaitė pamatė iš tolo. „Tikriausiai, vėjas bus atklabinęs, — raminosi. — Seimai persikėlus į kitus trobesius, šie, gali sakyti, jau be šeimininko liko“. Tik kur matytas daiktas — vasario pabaigoje atlapas langas. Ketino eiti trobon ir uždaryti, tačiau ar tai jau spėjo praalkti, ar pajūtė kieme besisukiojant žmogų, tvartelyje nekantriai sužvalgavo gyvuliais...

Išdama iš tvarto, mergina nustrė — pravirame lange šmėžavo jaunos moters veidas. Beždė tylą truko gal tik akimirka, nes tuoj pat anoji prakalbino:

— Mergaitė, atrakink duris, nebijok... Niekio blogo tam nepadarysiu... Mane čia įstūmė ir uždarė kažkokios dvi nepažįstamos moteriškes...

Striogaitė ir tiki, ir neliiki, tik bando atspėti, kur jai teko tą veidą matyti.

— Mergaitė, nebijok... — vėl nekantrus ir tuo pat metu nuolankus, draugingas balsas.

Tik įėjus į kambarį, merginos žvilgsnis užkliuvo už ant grindų stovinčio nepažįstamo keltinio krepšio. Čia pat pūpojo kaupinai prikimšta Striogų geltona rezgė.

— Tai ne mano. Tai anų dviejų daiktai, — pastebėju-

— Jei tokia bėda, nėra ko gailėti. — vėl griebėsi iniciatyvos nepažįstamoji. — Pirmiausia viską, ko pasigėdai, reikia raštiškai, pagal įstatymą apiforminti, ir eiti nam drauge į ūkio kontorą. Ten žmonės padės išsiaiškinti.

Mergina palinko prie popieriaus lapo ir tuo metu jos mintis nuskaidrino visą šį laiką čia pat tūnojęs atradimas — tai juk ir anoji draudimo agentė, atėjusi prieš kurį laiką apdrausti namų turtą, panašiai apie įstatymus suokė. Kuomet sužinojo, kad Striogaitė teturi 17 metų, tai yra dar nepilnametė, jos vardu išrašyta dokumentą maloniai pakaitė nauju, surašytu molinos vardu... Įstatymas yra įstatymas, — kartojo, o įkišo sunaudotos elektros energijos sąskaitoms apmokėti kvitą. „Per tavo žionluma dvylika rublių kaip į balą“ — keletą dienų negalėjo šito užmiršti motina...

Dabar Striogaitė aišku su kuo turi reikalą. Lyg nujausdama tvarkančią nelaimę, grįžtelėjo atgal, ir tuo pat metu viršugalvį nutvilkė skausmas, per plaukus nuvinguriavo kraujas... Nors kirvio penties smūgis padarė didoką žaizdą, tačiau baimė sulaukti sekančio kirčio, merginai suteikė papildomų įėgy. Sprendimas gimė čia pat — staigiai puolė ir neprašytą ašale partrenkė ant šalimais stovėjusios lovos. Puolimas buvo toks nelauktas, kad toji griuvo nespėjusi iš rankų paleisti kirvio ir prasikirto galvą... Iniciatyva perėjo į rvytinosios septyniolikmetės rankas.

— Dabar tai jau tikrai eisime į kolūkio kontorą. — užspaudusi į tarpusienį, pareikalavo mergina.

— Gal kas ir eis, tik ne aš. Nebeneisi tenai ir tu, nes minutė už minutės čia turi pasirodyti mano draugėliai... Gali pradėti kalbėti

poterius, — piktai sušvokštė atėjūnė.

„Bujokas buvo besėdęs pietauti, kai pro duris įpuolė kraujais aptekę kaimynų duklė.“

— Kas tave šitaip, vaikel? — paširpo žmogus.

— Draudimo agentė, kur anądien vaikščiojo... Su kirviu... Ir visas šilkinės medžiagos išvilko... Palikau ją senajam name... — ar tai pergyvento siaubo, ar tai sužalotos galvos skausmo kamuojama, padrikai kartojo Striogaitė.

Antana Bujoką suėmė noras veikti.

ĮSTATYMAS YRA ĮSTATYMAS

Kai Bujokas suvadinti kolūkiečiai subėgo į Striogų sodybą, ten nieko neberado. „Gal jau ir pėdos ataušiosios“, — suabejojo kažkuris. — O čia kiemo palaukėn nužiūrgliota? — garsiai nusišėbėjo kitas.

Per susigulėjusį vasario sniegą tolyn nuo trobesių vingiavo žmogaus primintas šviežias pėdsakas. Aišku: nubėgta anas...

Anykščių rajono Vidaus reikalų skyriuje prieš tardytoją sėdėjo dvidešimt dešimt metų įpusėjusi moteris. Panevėžietė Gemutė Kalinienė. Šalimais draikėsi pas sulaukėją atraštos penkios audinių atraizos...

— Seimoje trys mažamečiai vaikai. Visi labai sunkiai verčiamės, — nelaukdama, kol pareigūnas pasiteiraus apie priežastis, pastūmėjusi į nusikaltimą, pradėjo Kalinienė.

Tardytojas tebevertė savo popierius.

— Norėdama įsigyti pinigų, nusprendžiau apsimesti draudimo agente. Pasiėmiau keletą kvitų, sasiuvinį ir raudonos užrašų knygtelės viršelius — vietoj tarnybinių pažymėjimo, ir atvažiuavau į Levaniškį... Paskui vėl atvažiuavau...

Kai viskas buvo stropiai ir smulkiai surašyta — išėjo nemaža šūsnis popierių.

— Kas dabar manęs laukia? — sargybai išvedant, paklausė Kalinienė.

— Įstatymas yra įstatymas, — ta pačia kaltinamosios mėgiama sentencija atsakė tardytojas.

Konkrety atsaką į tai neseniai davė Anykščių rajono liaudies teismas. „Skirdamas bausmę, — buvo pažymėta nuosprendyje, — liaudies teismas turi omeny padarytą nusikaltimą pobūdį ir jų pavojingumą laipsni visuomenei, neigiamą kaltinamosios asmenybės. Už asmeninio turto vagystės, suklėvimus G. Kalinienė jau buvo teista tris kartus iš eilės. Iš to darvina išvada, kad ji atkakliai nenori nasitaisyti ir dorai gyventi. Liaudies teismas laiko tikslinga pripažinti ją itin pavojinga recidivistę ir nuteisti 8 metų laisvės atėmimu, bausme atliekant griežtaio režimo patalios darbų kolonijoje“.

FORŠKAKIS IR neišpausdintas

Laiške redakcijai gyvenytojai nusiskundė, jog Anykščių duonos kombinatas atveža į parduotuves neiškepųsią žalią duoną, nuo kurios pablogėja virškinimo organų ligomis sergančių žmonių sveikata.

Į šį laišką Anykščių RVKS duonos kombinato direktorius A. Zakarevičius taip atsakė redakcijai: „Lai-

Neiškepusi duona

ke iškelti faktai buvo ap-svarstyti brigadininkų ir technologų susirinkime. Brigadininkams ir technologams nurodyta griežtai kontroliuoti išleidžiamos produkcijos kokybę. Pasitaikius panašioms atvejams, kaltiems asmenims bus taikomos drausminės ir administracinės nuobaudos“.

Kino dienos proga

Anykščių kino teatre „Sielis“ tarybinio kino dienos proga bus demonstruojami nauji tarybiniai kino filmai: „Velnio sėkla“, „Ekipažas“.

Demonstruojant naują spalvotą lietuvišką meninį filmą „Velnio sėkla“ dalyvaus pagrindinis šio filmo aktorius Kostas Smoriginas ir kiti filmo statytojai.

Filmo literatūrinį scenarijų V. Zalakevičius sukūrė P. Cvirkos apsakymų motyvais. Jo pagrindinio herojaus Jonio istorija — tai graudi pasaka apie savęs sunaikinimą. Jonis atkakliai griauja savo gyvenimą, manydamas jį kurlas. Ir tai jo tragedija. Siužeto veiksmas užgriebia istorinius procesus, vykčius Lietuvoje, Kauno ir Vilniaus gubernijose per šešias dešimtis metų. Jų fone samdinių, sunkiai prasimušusių į gaspadorius, likimas atskleidžia kaip savotiška buržuazinio pasaulio dvasios ir gyvenimo būdo krizė, kaip autoriaus iššūkis ir šiuolaikinio žmogaus sąmonėje vis dar tarpstančiam savininko instinktui.

„Velnio sėklą“ nufilmavo operatorius Donatas Pečiūras. Filme vaidina Eugenija Pleškytė, Vytautas Paukštė, latvių aktorė Inesė Saulytė. Filma pastatė jaunas režisierius Algimantas Puipa.

Naujas režisieriaus Aleksandro Mitos darbas „Ekipažas“ — nenaprastai intriguojantis filmas-romanas, kuriame glaudžiai persipina daug siužetinių linijų. Čia ir lakūno Nenarokovo nenusėkusių šeimyninio gyvenimo istorija, ir pirmos tikros meilės šiek tiek vėlavusio bortlinieriaus Slavocovo istorija, ir pasakojimas apie senstančios ekipažo vado Timčenkos gyvenimą. Šio filmo, pasakojančio apie nūdienės civilinės aviacijos laukūnų kulminaciją — baisus žemės drebėjimas vienoje

Afrikos šalyje, kurioje dirba tarybiniai specialistai. Aerodromas beveik visiškai sugriautas. Nuo galingų požeminių smūgių griūva namai, trūkineja elektros linijos, kyla gaisrai, slenkančios nuo kalnų lavinos savo kelyje naikina viską. Šioje tragiškoje situacijoje tarybinis lektuvas apardytu pakilimo taku turi žūt būti pakilti — lektuve moterys ir vaikai, kuriems gresia pražūtis. Lainerio, apgadinto kviant, skruvis, kupinas dramatismo, tačiau, nežūrint daugelio efektingų detalių ir įtemplių situacijų, tai ne katastrofų filmas. Svarbiausia čia — valia, vyriškumas, drąsa ir kitų tarybinių žmonių bruožų, kurie pasireiškia nepaprastai sudėtingose situacijose, nagrinėjimas.

Kas gi šie didvyriai, išgelbėję dešimčių žmonių gyvybes? Supermenai? Ne, patys paprasčiausi tarybiniai žmonės. Meninė išmonė čia — tik gyvenimiškos situacijos užrašymas, kuriame žygdarbis ir didvyriškumas glaudžiai persipina su kasdieniais darbais ir rūpesčiais ir pasireiškia tik pačiu kritiškiausiu momentu.

Filme susitiksime su populiariais aktoriais: Georgijum Zonovu, Leonidu Filatovu, Anatolijum Vasiljevu, Aleksandra Jakovleva, su japonų kino žvaigžde Komake Kurihara, kurią mūsų žiūrovai matė filmuose „Maskva, mano meilė“ bei „Baltoji nakties melodija“. Šis filmas priklauso visuose kategorijų žiūrovų dėmesį bei emocijas. Jis sukurtas „Mosfilmo“ kino studijoje pagal žinomų kino dramaturgų Julijaus Dunsio bei Valerijaus Frideo scenarijų.

St. Jasulionienė
Anykščių rajono kinų
direkcijos redaktorė

KELIAI ŽMONĖS

Kai keliuose mokiniai

Ateinantį pirmadienį visais rajono keliais ir miestelių gatvėmis patrauks į mokyklas mokiniai: patys mažyliai — tėvelių vedini, paaugęsi savarankiškai, o dauguma dviračiais ar net mopeda. Visose mokyklose turi būti deramai pasiruošta sutikti moksleivius eismo saugumo požiūriu. Prie vidurinių mokyklų, kur yra jaunųjų eismo inspektorių grupės, turi būti organizuotas jų budėjimas keliuose ir gatvėse. Jaunieji eismo inspektoriai turėtų būti labai atidūs mažiesiems, paaiškinti jiems, kaip ir kur reikia pereiti kelius ir gatves, kaip eiti miesto gatvėmis ir užmiestio keliais, kaip įsėsti į autobusą ir pereiti gatvę išlipus iš jo. Daugumą pirmokėlių į mokyklą palydės mamos ar tėčiai, bet grįžti namo daugumai teks jau savarankiškai, nes tėvai tuo metu dar dirbs. Ir grįš vaikai pilni įspūdžių, mažai domėdamiesi aplinka, taigi, dažnai pamiršdami kaip reikia pereiti gatvę, kaip laikytis kelyje. Čia jiems labai pravers vyresniųjų klasių mokinių globa.

Nuo rugsėjo 1 iki 30 dienos vyksta respublikinis reidas „Atsargiai, vaikai“. Jo metu bus sustiprinta eismo kontrolė keliuose ypač tuo metu, kai į mokyklas ir iš jų eina mokiniai. Be to, bus ruošiami pokalbiai su mokiniams eismo saugumo klausimais.

Vesdami į mokyklas savo vaikus, tėvai privalo griežtai laikytis eismo taisyklių, paaiškinti vaikams, kodėl negalima eiti skersai gatvės

kur sumanius, kad pereinant kelius ir gatves, kur nėra pažymėtų pėsčiųjų pėjų, būtina apsidairyti, įsitikinti, kad arti nėra važiuojančių transporto priemonių ir tik tada eiti skersai važiuojamąją dalį.

Pirmoji mokslo diena yra šventė ir mokiniui, ir jo tėvams. Reikia visiems pasistengti, kad šios šventės neaptemdytų eismo nelaimės. O jų nebus, jei laikysimės eismo taisyklių reikalavimų.

A. Baltušis,
K. Variakojis

Ateinančio penkmečio sunkvežimiai

Lenino komjaunimo premijos laureato V. Presnakovo vadovaujamai vairuotojų bandytojų brigadai patikėta įvertinti naują magistralinį autotraukinį MAZ-6422. Jis labai skiriasi nuo savo pirmtakų, papuoštas galingo stumbrų ženklu, priklauso prie geriausių didžiakrūvių mašinų pasaulyje.

Autotraukinys gali greit ir saugiai važiuoti įvairiais keliais. Tiek važiuojant, tiek stovint elektroninė sistema parodo įvairių jo mazgų techninę būklę. Erdvioje kabinėje pakaitiniai vairuotojai turi kur patogiai pamiegoti, yra šaldytuvai, oro kondicionavimo aparatai. Veždamas 27 tonas krovinių, autotraukinys turimais degalais gali nuvažiuoti tūkstantį kilometrų.

Naujosios mašinos pagrindu sukonstruoti įvairūs sunkvežimiai — su kėbulais, miško medžiagai, konteineriams vežti, savivarčiai. Nestabdydama pagrindinio konvejerio, Minsko automobilių gamykla artimiausiais metais pertvarkys technologinius įrengimus ir visiškai pereis prie naujųjų modelių gamybos.

(TASS-ELTA)

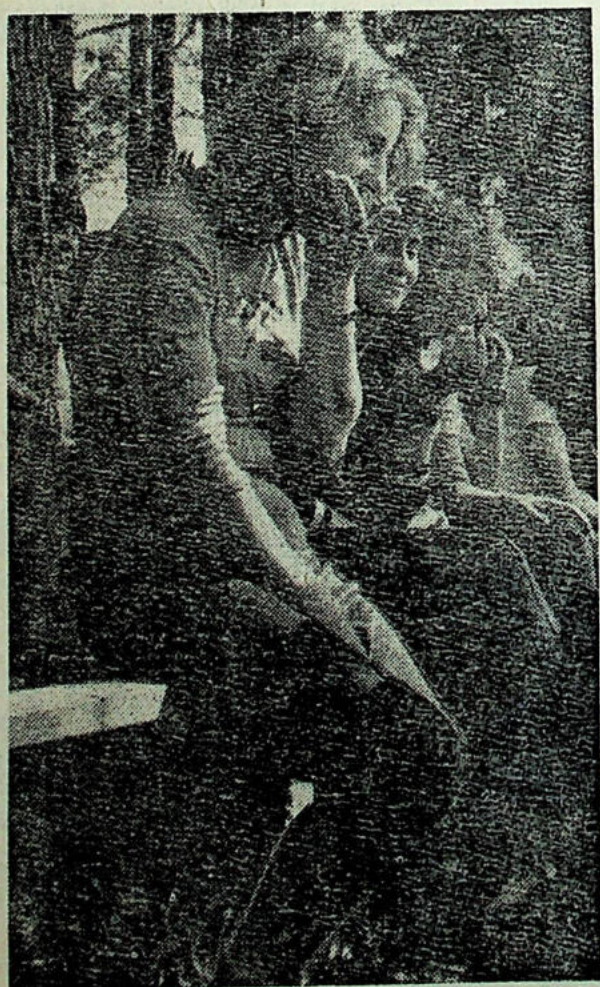
Saldžios spanguolės

Polesėje, prie Bobriko aukštupio, užveista plantacija, kurioje bus auginamos įvairių laiku prinokstančios septynių veislių saldžiosios spanguolės. Čia bus atrenkamos ir dauginamos gausiausiai derančios veislės, ruošiamos daigai kitiems pelkių uogynams.

Mokslininkai mano, kad Polesė labiausiai tinka spanguolių veislėms, mėgstančioms šilumą. Kultūrinių spanguolių uogos saldesnės ir didesnės, negu laukinių, o derlius dešimteriopai didesnis.

Plantacija įrengta pelkėje su dvipusiu drėgmės reguliavimu. Vandeniui numatoma pasitelkti ir derliaus nuėmimui. Prinokus uogoms, sekijos bus užtvindytos, vandens paviršiuje iškylusias uogas nupurtys speciali mašina. Uogos bus „iškošamos“, nuleidžiant vandenį.

(ELTA)

Sirgalės.

R. Sargūno nuotr.

UŽSIENYJE

Visuotinės darbo konferencijos nuomone, viena opiausių šiandieninės Prancūzijos problemų — tai didėjantis jaunimo nedarbas. Per pastaruosius dvejus metus negaunančių darbo vaikų ir merginų iki 25 metų amžiaus skaičius padidėjo 34,4 procento. Oficialiais duomenimis šių metų birželio mėnesį jaunų bedarbių armija sudarė daugiau kaip pusę milijono žmonių.

Vietnamo Socialistinės Respublikos užsienio reikalų ministerijos atstovas įteikė Filipinų ambasadoriui VRS užsienio reikalų ministerijos protesto notą ryšium su tuo, kad Filipinų kariuomenė neteisėtai užėmė dalį Vietnamui priklausančio Spratlio salyno.

Irano parlamentas aprobavo kandidatą į šalies ministro pirmininko postą ligšiolinį švietimo ministrą Mohamedą Ali Radžajį. Už

jį parlamente balsavo 153 deputatai, 24 balsavo prieš ir 19 susilaikė.

SNO komitetas neatimamoms palestiniečių teisėms įgyvendinti pareiškė protestą prieš Izraelio nutarimą paskelbti Jeruzalę savo sostine.

Kabulo politechnikos institute įvyko skaičiavimo centro atidarymo ceremonija. Centro pagrindą sudarys elektroninės skaičiavimo mašinos, kurias Afganistanas gavo iš Tarybų Sąjungos.

Birmoje susumuoti kasmetinės kovos su neraštingumu vasaros kampanijos rezultatai. Per pastaruosius 15 metų visiškai raštingumo zona paskelbti 104 iš 316 šalies rajonų. Išmoko skaityti ir rašyti 2 milijonai suaugusiųjų, iš jų maždaug milijonas nacionalinių pakraščiu gyventojų.

(TASS-ELTA)

Vabalninko tarybinis ūkis-technikumas pratęsia moksleivių priėmimą į zootechnijos ir mechanizacijos specialybes. Priimami baigę 8 ir 11 klasių. Išlaikyti egzaminai kitose mokyklose užskaitomi.

Direktorius

SPORTAS

TRIUŠKINANČIU REZULTATU

Gausus būrys futbolo mėgėjų susirinko į miesto stadioną pažiūrėti eilinių LTSR „A“ klasės „Nemuno“ pirmenybių rungtynių tarp Anykščių „Automobilisto“ ir Gargždų „Bangos“ futbolininkų.

Vos nuaidėjus aikštės teisėjų švilpukui, šeiminkai pradėjo aktyvų žaidimą. Jau septintoje minutėje nuo puolėjo V. Leščiaus smūgio Gargždų vartininkui teko kamuolį išimti iš tinklo. Po įvarčio vėl skersuotas A. Bugenis kamuolys į baudos aikštę buvo pelningas — puolėjas K. Berezauskas galva tiksliai nukreipia kamuolį į bangiečių vartus.

Tik 30-toje minutėje svečiams pavyko suorganizuoti kontrataką prie „Automobilisto“, komandos prieigų, prasiveržti pro gynbos liniją, tiksliai smūgiu nuginkluoti anykštėnų vartininką B. Urboną ir rezultatai sušvelninti.

Pirmasis kėlinys baigėsi rezultatu 2:1 aikštės šeiminkai naudo.

Antrojo kėlinio pradžioje „Bangos“ komandos prieigų, prasiveržti pro gynbos liniją, tiksliai smūgiu nuginkluoti anykštėnų vartininką B. Urboną ir rezultatai sušvelninti.

Atakos sekė viena po kitos ir 10-oje antro kėlinio minutėje A. Bugenis didina rezultata. Po šio įvarčio Gargždų futbolininkai aikštėje visai pasimetė. Pasipila įvarčių lietus į bangiečių komandos vartus. Per 35 minutes iki rungtynių pabaigos nuo tikslų „Automobilisto“ komandos futbolininkų V. Leonovo, J. Siaučilio, V. Makasejevo ir vėl J. Siaučilio smūgių dar keturis kartus reikėjo svečių komandos vartininkui kamuolį išimti iš vartų.

Triuškinančiu rezultatu 7:1 Anykščių „Automobilisto“ komandos futbolininkai rungtynes laimėjo prieš Gargždų „Bangos“ vienuolikę.

A. Nemickas

Redaktorius
ST. VINCIONAS

Liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, nuosirdžiai užjaučiame ONĄ RUTKAUSKIENĘ.

Pergalės g-vės namo Nr. 22 III-čios laiptinės gyventojai

Nuosirdžiai užjaučiame LAIMĄ KIZYTĘ, mirus mylimai mamytel.

Anykščių VK darbuotojai

BIRUTEI KUPRIONIENEI ir ANTANUI MARGELIUI Nuosirdžiai Jus užjaučiame dėl brangaus tėvelio mirties.

Nežinybinės apsaugos darbuotojų kolektyvas

BIRUTEI KUPRIONIENEI Mirtis atėmė iš Jūsų brangų žmogų — tėvelį. Nuosirdžiai užjaučiame Jus skaudžią netekimo valandą.

Anykščių nežinybinės apsaugos poskyrio antros brigados kolektyvas

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникшчяйского районного комитета КП Литвы и Аникшчяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.239. Užsak. Nr. 1379